

HOVAWART

Ledencontactblad
Hovawart Bond Nederland
Herfst 2018

15

Lidmaatschap en contributie

De contributie bedraagt € 30,- per jaar, vooraf te voldoen. Gezinslidcontributie € 5,- per jaar.

Adreswijziging, aanmeldingen opzegging: secretarishovawartvereniging@gmail.com. Opzegging lidmaatschap kan schriftelijk of per e-mail en op elk moment conform de statuten van de vereniging.

Lovense Kanaaldijk 40
5015 AK Tilburg, NL
www.hovawartbond.nl

Kamer van Koophandel nr. 60877707
IBAN/SEPA Nummer: NL59INGB0006542675
BIC Nummer: INGBNL2A
Banknaam: ING BANK N.V

Bestuur

- Kees van Gorp, voorzitter
06-54716556
kees1962@hotmail.com
fokcommissaris en internationaal contact
- Kees van der Sar, vice-voorzitter
kees.vandersar@gmail.com
- Christel van de Westelaken, secretaris
06-51250097
cvdwestelaken@gmail.com
- Camiel Daamen, penningmeester en ledenadministratie
(073) 6411189
camiel.daamen@home.nl
- Cissie Peijen
Tel: 06-15595525
cissiepeijen@hotmail.com
- Frédérique Schless, fokkerszaken en webmaster
06-23422456
frederique.schless@hotmail.com

redactie
marcelvandijk@mac.com

RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

Beste leden

De zomer is weer voorbij. De meeste leden kunnen weer terugkijken op een mooie warme droge periode. Soms te droog en voor het eerst was er zelfs een angst voor een water tekort. Onze locatie lag er uitgedroogd bij. Inmiddels is alles weer groen en kunnen we genieten van de nazomer. Lekker er op uit met de honden. Ook de activiteiten staan weer voor de deur en de lessen zijn weer gestart. Meedoen dus. De verhuizing van ons gezin gaat nog steeds op volle toeren door. Veel tijd voor de vereniging blijft er de komende periode niet over. Dit zal zeker tot het einde van het jaar duren. Voor ons een pittige periode maar daarna hoop ik wat meer rust in ons gezin te hebben. Onze honden zijn inmiddels al ingeburgerd in Polen en ze genieten met volle teugen. Alexander heeft zijn eerste school-

dag al achter de rug. Allemaal mooie momenten zo ook onze laatste nesten. Uiteraard gaan we, zolang we kunnen, ook vanuit het buitenland door met onze clubactiviteiten.

Kees van Gorp, voorzitter

Vergeet de clubmatch niet!

7 oktober 2018 op de bekende locatie in Tilburg. Honden en baasjes hoeven voor de clubmatch geen speciale verrichtingen te hebben geleerd. Wel moet de hond betast kunnen worden en gebitcontrole toelaten. Als je het nog niet deed: **SCHRIJF SNEL IN** met bijgesloten inschrijfformulier.

De vioolklier

door Hetty Slaats

Tijdens een bezoek in de trimsalon ontdekte Kamila bij Erwan een kaal plekje boven op zijn staart, ongeveer 10 cm onder de staartaanzet. Uiteraard werd het plekje door Kees aan een nadere inspectie onderworpen. De plek was wat vettig. Conclusie: waarschijnlijk een vioolklier die ontstoken raakt.

Huh? Een vioolklier? Nog nooit van gehoord! Kees wist te vertellen dat het een hormoonklier was. In België had hij een hond gezien waarbij de ontsteking zo ernstig was, dat er een gat was ontstaan en uiteindelijk de staart geamputeerd moest worden.

Nieuwsgierig geworden, ben ik op internet gaan kijken. Op een aantal fora van hondenliefhebbers komt het item ter sprake. Veel is er niet over bekend. Wikipedia en de site van de stichting Kibo geven de meest bruikbare informatie.

Naast vioolklier vind je ook de benamingen wolfsklier, vlinderklier en staartklier. Het is een klier die voorkomt bij katachtigen en bepaalde hondachtigen. Hij bevindt zich op de rugzijde van de staart, een stukje onder de staartaanzet en produceert feromonen* die een rol spelen bij de voortplanting. Bij de meeste gedomesticeerde honden is de klier niet meer herkenbaar, maar bij vossen, wolven en jakhalzen is hij algemeen en duidelijk voorkomend. De vioolklier vormt het zogenaamde wolfsteken. Dit wolfsteken is een driehoekige zone in de huid met daarin haren die wat vettiger, meestal donkerder, ruwer of schaarser zijn. In veel gevallen kan het een driehoekige kale plek zijn. Soms is er alleen een staartvlek zichtbaar, maar heeft deze geen functie, geen klier. Als honden het wolfsteken mét geurklier hebben dan wordt dit door de eigenaar als een stinkende plek ervaren.

Het plekje op Erwans staart een halfjaar na behandeling.

en locatie van de klier en besluit met de opmerking dat er nader onderzoek moet plaatsvinden om de bevindingen m.b.t. het weefsel tot definitieve resultaten aan te vullen.

Het plekje bij Erwan is een aantal dagen achtereen behandeld met Cortavance, een huidspray. De huid is nu rustig en er groeien weer meer haren op. Wel zitten er op die plek nog altijd vette korreltjes/schilfertjes. Heeft je hond ook zo'n plekje op zijn staart? Controleer het regelmatig en kom in actie als je het niet helemaal vertrouwt. Voorkomen is altijd beter dan genezen!

Bronnen:

- nl.wikipedia.org
- kibomdd.com
- Onderzoek naar de staartklier bij de hond, Marieke Verwoerd, Uni. Gent, Fac. Diergeneeskunde, 2008/2009

Ik heb maar één wetenschappelijk stuk over de vioolklier gevonden. De onderzoeker heeft 350 levende en 50 overleden honden onderzocht en komt tot de conclusie dat de geurklier bij de meeste honden voorkomt in de dorsale staarthuid. Hij beschrijft kenmerken

**feromoon: door dieren geproduceerde stof, met als doel het gedrag van andere individuen van dezelfde soort te beïnvloeden*

Al meer dan 12 jaar een Hovawart!

Kees van der Sar

Lieve, lieve en nog eens lieve Hovawart vriendjes en vriendinnetjes, hoe gaat het zo met jullie allemaal? Kennen jullie mij nog: Houwaert's Timber, inmiddels al ruim de leeftijd van 12 jaar gepasseerd en natuurlijk als een echte Hovawart reu geniet ik van het leven. Mijn "wiegie" stond destijds in Tilburg en sinds die tijd heb ik mooie en natuurlijk minder mooie momenten mee mogen maken.

Ik kom uit een nest van 9 puppies, mijn vader hete Hovatjika Kento en kwam uit Denemarken, mijn moeder uit Tilburg, zij heette Houwaert's Pochia Ghaya, bij een aantal van jullie nog wel bekend denk ik zo.

Houwaert's Pochia Ghaya

Hovatjika Kento

Mijn Hovawart leven is tot nu toe voorbijgevoegen. Maar ik moet zeggen, het was het allemaal waard, het was gewoon SUPER. Helaas geldt ook voor mij, het einde nadert! Het is natuurlijk nog niet voorbij, maar ik merk dat het lopen steeds minder wordt, de dagelijkse rondjes met mijn baasjes worden steeds korter. Ik probeer jullie allemaal in de laatste fase van mijn carrière zeker nog

Houwaert's Timber

een keer te ontmoeten op het Kyno Center Tilburg.

Afijn, nu eventjes iets leukers, de mooie momenten .

Wandelen in Nationaal Park De Loonse en Drunense Duinen. Een aanrader voor elke Hovawart. Op een aantal locaties van het park mogen wij zonder lijn genieten van de

buitenlucht. Als ik daar dan met mijn baasjes aankom, loop ik als een “hazewind” op de stuifzandvlakte af om me daarna gelijk maar eens een aantal malen lekker in het zand te laten rollen. Voor de baasjes wat minder, tenslotte laat ik hen al het zand wat uit mijn vacht valt, op de plavuizen thuis, door hen opruimen.

Ik ben daar meerdere keren geweest, ook met vele andere Hovawart vriendjes en vriendinnetjes tijdens de jaarlijkse zomertrainingsweek in Tilburg. Het gebied is zeer uitgestrekt en heeft op verschillende locaties aan de rand van de duinen een restaurant om daar heerlijk iets te kunnen eten en drinken voor de baasjes. Voor ons staat er altijd water klaar of er wordt door een van “terrasdames” een volle bak met water neergezet.

Op vakantie bij familie in het Franse Bretagne. Helaas een autorit van 1050 km, zoals jullie weten is dat niet mijn favoriete bezigheid! Maar, zij wonen daar vrijstaand met een erfoppervlakte die meer dan groot genoeg is om heerlijk heen en weer te rennen zonder dat je iets kapot maakt zoals bij mijn baasjes thuis, dus autorit ernaar toe was ik zo vergeten. Een prachtig gebied, op enige minuten met de auto van mijn “hotel” heerlijk op het strand van Audierne uitwaaien. Dit was een favoriete bezigheid van mij na het diner en niet te vergeten, een uitstekende therapie voor mijn alfaleider om af te vallen.

Zo ook over de rotsen van de mooie kaap Pointe du Raz geklauterd en waar ik zomaar een Hovawart vriend uit Duitsland tegen het lijf liep, of heerlijk wandelen over het kustpad (voor de kenners onder ons: GR34) in de omgeving van Pointe du Van. Daar waait

de wind zo hard onder mijn “oorflappen” door dat ik bijna van de rotsen werd geblazen! Je vliegt als het ware bijna de lucht in (wel een cool gevoel hoor).

Waar ik naar uitkeek was de komst van de huiseigenaren, die hebben een Soft Coated Wheaten Terrier (gelukkig van mijn leeftijd) waar ik heerlijk mee kon spelen. De “rotzak” heeft wel een keer op een onbewaakt ogenblik de gehele voorraad van mijn “tussendoortjes” in een keer opgegeten, een zak van 2 kg kleine brokjes. Onze Charlie had de gehele dag last van zijn maag. Tja hier in Rotterdam zeggen we dan: “eigen schuld, dikke bult”.

Of gewoon lekker op vakantie in het geweldige Nederland (dan hoefde ik tenminste niet zoveel autokilometers te “vreten”). Een paar keer heerlijk op een boerderijcamping in de omgeving van Oosterwijk geweest. In

mijn eerste levensjaar was dat ook het geval. Een mooie gelegenheid voor dhr. Van Gorp om eens langs te komen om mij een paar correcties te kunnen uitdelen. Blijkbaar was ik niet de makkelijkste, in ieder geval, mijn bazin kon ik redelijk makkelijk de baas (hihi). Ik heb me in de jaren daarna prima gedragen hoor. We hebben daar gezamenlijk met de familie heerlijke wandelingen gemaakt over de heidevelden en door de bossen van de Kampina. En laten we de Oisterwijkse vennen niet vergeten. Heerlijk bij elk vennetje (waar dan natuurlijk kon) even een duik nemen of voor de verkoeling alleen mijn voeten maar nat maken. Helaas mag je officieel op beide locaties niet zonder lijn lopen! Na al deze heftige inspanningen, ook voor mijn baasjes, resulteerde dit meerdere malen in een bezoek aan een terrasje.

De baas nam meestal een Belgisch biertje en de bazin een Spa rood. Ik kreeg gelukkig een volle bak met water, dat dan weer wel. Wat een leven heeft een Hovawart toch soms!

Samen met mijn alfaleider heel vaak lange wandelingen mogen maken in mijn eigen woonomgeving. Op dit soort wandelingen had "Meneer Timber" (zo wordt hij meestal genoemd door Alexander... wie kent deze jongen niet) een behoorlijke rugzak om met lekker veel proviand en drinken, ook voor mij natuurlijk. De wandelingen gingen meestal door het Lage- en Hoge Bergse Bos (Bergschenhoek). Dit is op loopafstand van mijn "ligplaats". Een prachtig natuurgebied met veel bos, smalle paadjes, water en echt waar een officieel hondenstrand. Hier

kunnen wij heerlijk met z'n allen samen spartellen en stokken of een balletje uit het water vissen. En als toetje daarna lekker even in het zand rollen om wat werk voor mijn baasje te verschaffen als we thuiskomen. Van tijd tot tijd werd er een rust pauze ingebouwd. We lagen dan saampjes op een rustig plekje langs de waterkant. Ik met een bak vol water en een paar heerlijke hondenkoekjes, hij met een flesje water en een appel. Ondanks dat het voorraad drinken en proviand altijd meer dan genoeg was, moest "Meneer Timber" altijd wel ergens een tussenstop op een terrasje maken voor het nuttigen van wederom een Belgisch biertje.

De jaarlijkse herfstwandeling in de omgeving van Lage Vuursche en Hooge Vuursche, rondom het bekende kasteeltje "Drakestein". Daar keek ik ook altijd naar uit.

Ondanks dat 't een klein uurtje rijden was vanuit Rotterdam, vond ik het geweldig om daar heen te gaan. In dit gebied mogen wij namelijk bijna overal zonder lijn rondstruinen. Mijn toenmalige "kamergetjes" Rianne & Melissa moesten voor school altijd wel iets uit het herfstbos aan spullen meenemen. Tijdens het zoeken en als ik losliep, kon ik ze lekker dwars zitten door heerlijk op hun zoekplek te gaan plassen of er doorheen te banjeren!

Verder natuurlijk heerlijk rennen hier en ook veelvuldig een stok opgehaald die "Meneer Timber" zo nodig keer op keer een roteind weg moest gooien. Dit deed ik altijd met veel plezier omdat na elke goed uitgevoerde oefening, ik een hondenbrokje kreeg ... en daar doen we het allemaal voor natuurlijk.

En zo valt er nog veel meer te schrijven over

mijn prachtige tijd als Hovawart. Toch wil ik het hierbij laten. Hopelijk heeft iedereen van dit korte levensverhaal genoten en misschien wel een idee op gedaan om eens met jullie Hovawart naar toe te gaan.

En niet te vergeten hopelijk allemaal nog een keer tot ziens in Tilburg!

Info

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/lage-vuursche

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/hooge-vuursche-baarn

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/lage-bergse-bos-rotterdam

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/hoge-bergse-bos-bergschenhoek

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/loonse-en-drunense-duinen-kaatsheuvel

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/loonse-en-drunense-duinen-zuidwest-udenhout

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/loonse-en-drunense-duinen-noordoost-drunen

www.doggydating.com/hondenlosloopgebied/loonse-en-drunense-duinen-zuidoost-biezenmortel

www.doggydating.com/honden-los-op-landgoed-plantloon-te-waalwijk

Werken met je hond

Trainingsweek 2018

Christel van de Westelaken

De jaarlijkse trainingsweek gaat weer van start. Een lading spullen wordt het terrein opgesjouwd. Alles om onze trouwe 4 voeter een heerlijk rustpunt te geven in deze drukke dagen.

Dit jaar werden de honden opgesteld achterin het veld, net achter de poort bij de breitenbaan. Vanwege de hitte kwamen er koelmaten, parasols en picknick kleden aan te pas. Zo comfortabel mogelijk was het idee. Verschillende benches werden opgezet, stoeltjes en leesplezier voor de baasjes, aan alles was gedacht. En heus honden kamp was ontstaan. Nadat alles in gereedheid was gebracht kregen we tekst en uitleg. Hoe het plan was deze dagen qua ontbijt, lunch en avond eten werd geregeld. Dit was al snel besproken. Het ontbijt en lunch was eigen keus. Avond eten werd gezamenlijk gedaan. Scheelt een hoop geregeld en gesjouw. Kortom lekker meer tijd om te trainen

Dag 1: De groep was vrij groot. Dit jaar waren er ook veel 'pups' aanwezig. Vanwege de warmte werd ook het schema aangepast. (gold voor alle dagen) Tijdens het volgen werd er op een gitaar gespeeld om te kijken hoe daarop werd gereageerd. Ook Femke gooide met Kees een buit op en neer. Het idee was dat de hond hier rustig op bleef. Een hele lastige opgave.

Later de dag werd de behendigheidsbaan opgezet, helaas voor de pups was dit enkel voor de volwassenen. Maar de pups kregen met hun eigenaren nog was volglessen en meer info over hoe honden op elkaar kunnen reageren. Na een heerlijk barbecue hebben we die avond nog wat apporteer oefeningen gedaan voor degene die wilde. Deze avond waren alle honden afgebrand. Sommige honden (misschien wel de eigenaren) waren in de middag al ver op en gingen dan ook wat eerder naar huis.

Dag 2: De volg oefeningen werden in verschillende fases gelopen. Qua leeftijd door elkaar, maar ook sommige reuen, teven of dergelijk bij elkaar. Er werden eindeloze combinaties gemaakt. Dit is ook zeer vernieuwende dus interessant voor onze 4 voeters. Naast weer de spectaculaire behendigheid rondjes en uitbreidingen bij het apporteren

werd er overheerlijk gekookt door Jan en An-nemiek. Verse lasagne-schotels, met aparte groentes, brood en avjar.. mmmmmmm smullen!

Daarnaast kwam er veel informatie over gedrag en reactie bij volwassen honden. Dit ook met voorbeelden zodat het ook herkend werd waarom er sommige reacties volgen.

Dag 3: Het grote vierkant werd opgesteld. Hierin liepen de pups in de midden ronde en de volwassen in de buitenronden. Van alles door elkaar. Gehoorzaamheid oefeningen met zit en af. Ook in allerlei varianten. De behendigheid werd verdeeld in 2 groepen. Een groep wat net startte. En een groep die net wat verder is. Dan worden de groepen wat kleiner dus ook wat meer rust bij de honden. Na een diner : wraps avond wat zeer uitgebreid was verzorgd door Femke en Matthijs doken we nog de bossen in om het speuren

te leren. Sommige honden gingen dit voor het eerst doen en de ervaren honden kregen een lastiger onderdeel. Alle honden gingen als een bezetene met de snufferd over de grond rauzen en volgde het spoor van honden snoep.

Dag 4: De warmste dag van de week. Vanwege de warmte en de drukte afgelopen dagen deze dag wat meer rust gehouden voor onze vrienden en vriendinnetjes. Dit ook omdat we die avond pakwerk wilde door nemen. Dus voor de middag verschillende gehoorzaamheidsoefeningen gedaan. Uiteraard de bendigheidsrondes en daarna goede rust.

Ondertussen dat de hondjes uitgebreid snurkten, werden we verblijd met een heus kaasbuffet. Hierbij ook met verhalen over de herkomst en ontstaan van deze kazen. Compleet verzorgd door familie van Hest.

Een groot nest hoornaars werd verwijderd uit het huisje, die al verschillende cursisten hadden geprikt.

Pakwerk. Joey de boston hoorde het al vanachter het terrein wat er ging komen. Sommige eigenaren hadden het idee, dat doe mijn hond nooit. En even later vlogen ze over het veld. Ted de boxer deed het voor het eerst en lijkt net of hij nooit anders heeft gedaan. Bij Coen mochten ook anderen de arm/buit vasthouden en wegreppen om te voelen hoe het is als er een volwassen hond in hangt. Heel zwaar was de conclusie. Voor de pups werden er 'pup'pakwerk oefeningen gedaan. Eerst waren sommigen wat bang maar herstelden snel en werden al heus een volwassen hond ondanks de mini-maat.

Dag 5: Zo goed als uitgeput startten we de laatste dag. De zit, af, plat en staan werd

Mantelzorg

In de participatiemaatschappij zorgen we weer voor elkaar. Buren, familie, iedereen helpt mee in de zorg aan hulpbehoevenden. Natuurlijk: bezuinigen, maar ook

weer een beetje terug naar vroeger, toen er niet voor elke hulpvraag een professioneel antwoord was en dus mantelzorg gemeengoed was. Er voor elkaar zijn; niks mis mee. Kan onze viervoeter daarin misschien een rol spelen? Die hoort immers ook bij de familie. Welke zorgtaken kan onze kameraad overnemen als je slecht ter been bent? Hij kan bijvoorbeeld de deur voor je openen. Zéker. Maar de vraag is of hij dat doet op het moment dat jij dat wilt. En belangrijker: of-ie 'm ook weer dicht doet...

De afwas dan. Alles na het eten schoonmaken. Geen probleem, mits je niet te peperig at. Alleen in de kast zetten, da's problematisch. Stofzuigen doen ze ook. Als jij kruimels knoeit hoeft jij geen stofzuiger of kruimeldief aan te zetten. De jouwe staat permanent stand-by.

Ramen zemen, dat zit er niet in; wel neuzen erop drukken. De was? Ik vrees van niet. Vegen, dweilen? Boodschappen doen? Helaas. Maar wél dat praatje, de troost, de aandacht, de vrolijkheid in huis. Dat is óók mantelzorg. Daarom zie je ook dat steeds meer verzorgingshuizen bejaarde bewoners toestaan hun huisdier bij zich te laten wonen.

Of die directies ook de grote Hovawart willen toelaten weet ik echter niet. Terwijl het toch juist de Hóvawart is die voor dat praatje en de vrolijkheid de beste partij is!

geoefend met een schutting ertussen, zodat de honden geen oogcontact hadden. Nog wat apporteer oefeningen incl de schutting en enkele behendighheidsrondjes. We werden getrakteerd door Marco en Matthijs OP het veld met water en belegde stokbroodjes. Dus lunch op het trainingsveld. Ook eens wat anders. Na dit alles, gezamenlijk opgeruimd en die avond veel bakken chinees gehaald om de week goed af te sluiten.

Zoals je leest een drukke week. Fellow komt dag 1 thuis en speelde nog wat maar bij dag 5 moest ik hem bijna gaan tillen om hem uit de auto te halen. Zo moe dat hij was. Ook wat last van de warmte. Kortom, een heerlijke week, verschillende nieuwe dingen gedaan en lekker met mijn beste maatje aan het werken geweest.

Christel & Fellow

Atopische dermatitis bij de hond

Frédérique Schless

Wat is atopische dermatitis?

Het is een hele mond vol: atopische dermatitis. Letterlijk gezien is atopische dermatitis een ontsteking van de huid door een allergie. Honden met atopie hebben een verminderde barrièrefunctie van de huid met daarbij een overgevoeligheid voor omgevingsallergenen. De gezonde huid zorgt ervoor dat alle slechte stoffjes buiten het lichaam blijven, maar door een verminderde barrièrefunctie kunnen bacteriën en gisten makkelijker het lichaam binnendringen. Hierdoor kunnen er ontstekingen ontstaan. Daarnaast zijn honden met atopie (meestal) allergisch voor stoffjes in hun omgeving. Voorbeelden van deze stoffjes zijn huismijten, boom- en graspollen en huidschilfers van andere dieren, en bij sommige honden ook voedselallergenen. Maar ook temperatuurschommelingen, luchtvochtigheid, stress en hormoonschommelingen kunnen

oorzaak zijn van atopie. De (over)gevoelige huid van deze honden reageert dus sneller op allerlei prikkels uit de omgeving dan een gezonde huid. Dit resulteert voornamelijk in veel jeuk. Deze honden hebben vaak jeuk op de kop, nek, de oorschelpen, voorpoten,

locaties van jeuk en ontstekingen

maar ook op de buik en in de liezen. Maar waardoor krijgen honden dan atopie? Op deze vraag is (nog) geen exacte verklaring. Factoren zoals erfelijkheid, de produc-

tie van bepaalde ontstekingsstofjes en de gevoeligheid van de hond op bacteriën en gisten die op de huid leven spelen hierbij in ieder geval een rol.

Behandeling van atopie

Als een hond atopische dermatitis heeft, dan lijkt het de meest logische oplossing om ervoor te zorgen dat hij niet meer in aanraking kan komen met de allergenen waarvoor hij/zij gevoelig is. Deze oplossing is in het dagelijks leven echter meestal niet uitvoerbaar omdat de stofjes waarvoor de hond allergisch is niet te vermijden zijn. Er zijn verschillende mogelijkheden om een hond met atopische dermatitis te behandelen. Opties hiervan zijn:

- Desensibilisatie (= het immuunsysteem laten wennen aan de allergenen zodat het lichaam daar niet meer op reageert)
- Jeuk- en ontstekingsremmende medicijnen

- Ondersteuning van de huidbarrière door huidverzorging
 - Behandeling tegen de bacteriën en gisten.
- Vaak worden er verschillende behandelingsvormen naast elkaar gebruikt: voor iedere hond met atopie wordt er als het ware een behandeling op maat gemaakt.

Vooruitzichten

Omdat atopische dermatitis een chronische ziekte is, moet de behandeling levenslang worden vol gehouden en soms ook aan veranderde omstandigheden worden aangepast. Dit betekent dat een hond met atopische dermatitis altijd een “zorgenhondje” blijft, en dit vergt van de eigenaar veel oplettendheid en inzet. Toch lukt het voor de meeste honden om uiteindelijk tot een goede oplossing te komen.

Bron: Medisch Centrum voor dieren.

Welkom Houwaert's Kaleb Fuego

Wij zijn Hans en Jacqueline Wullms uit het zuiden, Melick. We hebben Kees van Gorp leren kennen toen we 20 jaar geleden op de wachtlijst kwamen voor een pup. Onze eerste Hovawart was een black and tan reu dit was onze Kanjer Athor Laslo Löwe Gasse geboren op 7-7-2001. Na vier jaar vonden we het leuk om nog een hovawart erbij te nemen er werd de keuze gemaakt voor een zwarte teef Houwaert's Rivka werd geboren op 3-9-2005.

Laslo hebben we in 2011 moeten laten inslapen. Hoewel Rivka alleen achter bleef had ze er geen problemen mee, nu is ze 13 jaar en gaat ze achteruit, onze twijfel sloeg toe wel of geen hond meer, contact opgenomen met Kees en ja hoor we waren verkocht er zou een nestje komen. Houwaert's Doeshi zou gedekt worden door Fuego vom Fleischereck en het wachten was begon-

nen, eerst zou ze drachtig zijn toen hoeveel pups en zou er een reu bij zitten voor ons, zou een blonde of black and tan worden, Doeshi heeft 10 pups gekregen. 6 reuen -2 zwarte, 2 blonde en 2 black and tan waarvan eentje het niet heeft overleefd. 4 teven - 1 black and tan en 3 blonde.

Het is een prachtig nest, en nu vaak op en neer reizen, zeker 3x per week tufte ik vanuit het zuiden naar Tilburg en verbleef er ook regelmatig de gehele dag, kei leuk mee helpen met de verzorging, schoonmaken,

kijken en fotos maken. Omdat Doeshi een baarmoederontsteking kreeg, en en niet veel melk gaf moesten we de puppies gaan bijvoeden met een flesje; heel intensief werk maar wel keileuk om te doen, zo leer je alle karaktertjes kennen. Het was voor mij vanzelfsprekend maar toen ik een oorkonde kreeg was ik trots dat anderen ook zagen dat ik er veel tijd in stak.

Na enkele weken zijn ze overgegaan op brokjes. Wat een feest en zonder problemen aten ze allemaal goed. Het ontdekken was begonnen. Aangezien het weer heel erg goed was zijn de puppie's al snel naar buiten gegaan.

Alles was interessant: speeltjes geluidjes en natuurlijk alle aandacht. Voor mij kon het niet snel genoeg gaan maar de weken zijn toch omgevlogen elke keer als ik er weer was waren ze weer flink gegroeid en veranderd. Ze deden weer andere dingen en ze konden weer veel meer. Het was mooi deze ontwikkeling mee te maken.

En dan is de dag aangebroken dat we gezamenlijk met alle andere puppiekopers op onze puppie mogen gaan halen. De naam was al doorgegeven en hier is hij dan onze 3 e Hovawart: HOUWAERTS KALEB FUEGO

Groetjes Hans en Jacqueline Wullms en een poot van Rivka

Clubmatch 2018

zondag 7 oktober 2018

sponsor:

www.hovawartbondnederland.nl

Hovawart Bond Nederland Clubmatch
Kynocenter Tilburg Lovensekanaaldijk 40
Aanvang 10.00 uur. Terrein open 9.30 uur

Meld je snel aan!